

อนาคตของอเมริกาและวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 - หมายเลขสาม

ดวงตาทั้งหลายที่มองเห็นและหูทั้งหลายที่ได้ยินก็เป็นสุข

Jeff Pippenger
2023-08-25

แนวเส้นของขบวนการปฏิรูปทั้งหลายเป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจ “ฟาร์องท์เจ็ด” ในวาระฉบับที่สิบ “ฟาร์องท์เจ็ด” เป็นสัญลักษณ์แทนประวัติศาสตร์แห่งการเสริมฤทธิ์ของชาวสวาทสวอร์คองค์แรก ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงความผิดหวังครั้งใหญ่ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 บทที่สิบให้พยานภายในบทอยู่สามประการเพื่อสนับสนุนความเข้าใจนี้

“ขบวนการการเสด็จมาในช่วง ค.ศ. 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ชาวสวาทของสวาทสวอร์คองค์แรกได้ถูกนำไปยังสถานีมิชชันนารีทุกแห่งทั่วโลก และในบางประเทศได้เกิดความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยปรากฏในแผ่นดินใด ๆ นับตั้งแต่การปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่สิบหก; แต่สิ่งเหล่านี้จะถูกเหนือกว่าด้วยขบวนการอันทรงฤทธิ์ภายใต้คำเตือนสุดท้ายของสวาทสวอร์คองค์ที่สาม”
The Great Controversy, 611.

ชาวสวาทของสวาทสวอร์คองค์แรกได้ถูกนำไปสู่โลกตั้งแต่ ค.ศ. 1840 เป็นต้นมา อูไรยาห์ สมิธ แสดงความเข้าใจของผู้บุกเบิก ซึ่งสอดคล้องกับซิสเตอร์ไวท์ สมิธตระหนักว่าสวาทสวอร์คองค์แรกมาถึงในปี ค.ศ. 1798 และแสดงให้เห็นว่าเป็นสวาทสวอร์คองค์แรกนั่นเองที่ลงมาในปี ค.ศ. 1840 สมิธและบรรดาผู้บุกเบิกเพียงแต่ยังมีได้สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างการมาถึงของชาวสวาทกับการได้รับฤทธิ์เดชของชาวสวาทนั้น สมิธกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อสวาทสวอร์คองค์แห่งวาระฉบับที่สิบวางเท้าข้างหนึ่งบนทะเลและอีกข้างหนึ่งบนแผ่นดิน ก็เป็นการระบุถึงชาวสวาทที่กำลังถูกนำไปสู่ชาวโลก

“ฉะนั้น ในปี ค.ศ. 1798 ข้อจำกัดที่ห้ามการประกาศว่าวันแห่งพระคริสต์ใกล้เข้ามาแล้วก็สิ้นสุดลง; ในปี ค.ศ. 1798 เวลาสุดท้ายได้เริ่มต้นขึ้น และตราประทับก็ถูกยกออกจากหนังสือม้วนเล็กนั้น เพราะฉะนั้น นับตั้งแต่เวลานั้นมา สวาทสวอร์คองค์แห่งวาระฉบับ 14 ก็ได้ออกไปประกาศว่าชีวโม่งแห่งการพิพากษาของพระเจ้ามาถึงแล้ว; และนับตั้งแต่เวลานั้นเช่นกัน สวาทสวอร์คองค์แห่งบทที่ 10 ก็ได้เข้าประจำตำแหน่งของตนเหนือทะเลและเหนือแผ่นดิน และได้ปฏิญาณว่าเวลาจะไม่มีอีกต่อไป ในเรื่องอัตลักษณ์ของทั้งสองนั้นยอมไม่มีข้อสงสัยใด ๆ; และบรรดาข้อโต้แย้งทั้งปวงซึ่งใช้กำหนดตำแหน่งขององค์หนึ่ง ก็มีน้ำหนักเท่าเทียมกัน ในกรณีของอีกองค์หนึ่ง เราไม่จำเป็นต้องเข้าสู่การโต้แย้งใด ๆ ณ ที่นี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าชนรุ่นปัจจุบันกำลังเป็นพยานต่อการสำเร็จของคำพยากรณ์ทั้งสองข้อนี้ ในการประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840 ถึง 1844 ได้เริ่มการสำเร็จอย่างครบถ้วนและโดยละเอียดของคำพยากรณ์เหล่านี้ ตำแหน่งของสวาทสวอร์คองค์นี้ ที่เท้าข้างหนึ่งอยู่เหนือทะเลและอีกข้างหนึ่งอยู่เหนือแผ่นดิน แสดงถึงขอบเขตอันกว้างขวางของการประกาศของเขาทั้งทางทะเลและทางบก หากชาวสวาทนี้ได้ถูกกำหนดไว้สำหรับเพียงประเทศเดียว ก็เพียงพอแล้วที่สวาทสวอร์คองค์จะเข้าประจำตำแหน่งอยู่เหนือแผ่นดินเท่านั้น แต่เขามีเท้าข้างหนึ่งอยู่เหนือทะเล ซึ่งจากสิ่งนี้เราจึงอาจอนุมานได้ว่าชาวสวาทของเขาจะข้ามมหาสมุทร และแผ่ขยายไปยังประชาชาติและเขตแดนต่าง ๆ ของโลก; และข้ออนุมานนี้ก็ได้รับการเสริมให้หนักแน่นยิ่ง

ขึ้นโดยข้อเท็จจริงที่ว่า การประกาศเรื่องการเสด็จมาของพระคริสต์ซึ่งได้กล่าวถึงข้างต้นนั้น ได้ไปถึงสถานีมิชชันนารีทุกแห่งในโลก เรื่องนี้จะกล่าวเพิ่มเติมภายใต้บทที่ 14" Uriah Smith, Thoughts on Daniel and the Revelation, 521.

ฉะนั้น ข้อหนึ่งของบทที่สิบจึงกำลังระบุถึงวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เพราะในเวลานั้น การสิ้นสุดลงของอำนาจสูงสุดของออตโตมันที่ได้มีการพยากรณ์ไว้ก็ยุติลง สอดคล้องกับคำพยากรณ์ในวิวรณ์บทที่เก้า ซีสเตอร์ไวท์กล่าวว่า:

"ในปี ค.ศ. 1840

การสำเร็จตามคำพยากรณ์อันน่าทึ่งอีกประการหนึ่งได้ปลุกเร้าความสนใจอย่างกว้างขวาง สองปีก่อนหน้านั้น โยสิยาห์ ลิตซ์ หนึ่งในศาสนจารย์ชั้นนำผู้ประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง ได้ตีพิมพ์คำอธิบายพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 9 โดยพยากรณ์ถึงการล่มสลายของจักรวรรดิออตโตมัน ตามการคำนวณของเขา อำนาจนี้จะถูกโค่นล้ม... ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นคาดได้ว่าอำนาจของออตโตมันในกรุงคอนสแตนติโนเปิลจะถูกทำลายลง และข้าพเจ้าเชื่อว่า จะปรากฏว่าเป็นเช่นนั้น"

"ณ เวลาที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนนั้น ตรีก็โดยผ่านทางทูตของตน ได้ยอมรับการคุ้มครองของมหาอำนาจพันธมิตรแห่งยุโรป และด้วยเหตุนี้จึงได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบรรดาประชาชาติคริสเตียน เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จลงอย่างตรงตามถ้อยคำ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่ทราบกัน ผู้คนเป็นอันมากก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการตีความคำพยากรณ์ที่มีลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขายึดถืออยู่ และขบวนการการเสด็จมาจึงได้รับแรงผลักดันอย่างน่าอัศจรรย์ บรรดาผู้มีการศึกษาและมีฐานะได้ร่วมกับมีลเลอร์ ทั้งในการเทศนาและในการตีพิมพ์ทัศนะของเขา และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1840 ถึง 1844 งานนี้ก็ได้แผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว" The Great Controversy, 334, 335.

ข้อหนึ่งของบทที่สิบคือปี 1840 และในข้อสิบ เราเห็นยอห์นผิตหวังอย่างขมขื่นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ยอห์นเป็นตัวแทนของผู้ที่นำข่าวสารจากหนังสือเล่มเล็กนั้นไปสู่โลก เพียงเพื่อจะประสบกับความผิตหวังอันขมขื่นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ข้อหนึ่งถึงข้อสิบเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 นั้นคือพยานภายในประการหนึ่งในบทที่สิบ

พยานอีกคนหนึ่งคือยอห์น ผู้ซึ่งกินหนังสือเล่มเล็กนั้น และมันหวานในปากของเขา เป็นสัญลักษณ์ถึงการที่เขายอมรับข่าวสารของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 แล้วต่อมาก็กลายเป็นขมในท้องของเขาเมื่อเกิดความผิตหวังครั้งใหญ่ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

แล้วข้าพเจ้าก็รับหนังสือเล่มนั้นมาจากมือของทูตสวรรค์ และกินมันเสีย; และในปากของข้าพเจ้านั้นหวานดุจน้ำผึ้ง: และทันทีที่ข้าพเจ้าได้กินมันแล้ว ท้องของข้าพเจ้าก็ขม วิวรณ์ 10:10

ข้อสิบเป็นตัวแทนประวัติศาสตร์ของช่วงปี 1840 ถึง 1844 ทั้งหมดไว้ในข้อเดียว นั้นคือพยานภายในประการที่สองภายในบทนี้ว่า "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์นั้น ซีสเตอร์ไวท์ได้ระบุไว้แล้วว่า "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" เป็นการพรรณนาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายใต้ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองสิ้นสุดลงที่ความผิตหวังครั้งใหญ่ ดังนั้น "ฟ้าร้องทั้งเจ็ด" จึงเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเอง มีพยานภายในสามประการที่สนับสนุนความจริงว่า

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 1840 จนถึงความผิดหวังครั้งใหญ่ในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 คือประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่กำลังได้รับการเน้นย้ำในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบ

แล้วในข้อสุดท้ายนี้ ให้สอดคล้องกับความจริงที่เกี่ยวเนื่องกับ “ฟาร็องท์เจ็ด” จึงมีพระบัญชาให้ประกาศข่าวสารนั้น และให้ประวัติศาสตร์นั้นเองต้องถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า เจ้าจำต้องพยากรณ์อีกครั้งต่อหน้าชนชาติทั้งหลาย ประชาชาติทั้งหลาย ภาษาทั้งหลาย และบรรดากษัตริย์ วิวรณ์ 10:11

ฟาร็องท์เจ็ดกำลังชี้ให้เห็นว่า จุดเริ่มต้นของแอ็ดเวนติสม์ ซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อข่าวสารถูกแกะผนึก ณ “วาระแห่งอาสาน” และได้รับฤทธิ์อำนาจนั้น จะเป็นภาพประกอบของจุดจบของแอ็ดเวนติสม์ เมื่อข่าวสารที่ถูกแกะผนึกในปี 1989 จะได้รับฤทธิ์อำนาจโดยการเสด็จลงมา มิใช่ของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบ แต่โดยทูตสวรรค์ผู้เสด็จลงมาในวิวรณ์บทที่สิบแปด ทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดได้เสด็จลงมาเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และบัดนี้เรากำลังเข้าใกล้บทสรุปของการชำระรอยทางประวัติศาสตร์ของช่วงปี 1840 ถึง 1844.

ข้อสังเกตเกี่ยวกับบทที่สิบเหล่านี้ได้อยู่ในสาธารณสมบัติมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว สิ่งที่ไม่เคยได้รับการตระหนักจนกระทั่งไม่นานมานี้ก็คือ ภายในประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์นั้นยังมีประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์อีกชั้นหนึ่งที่แฝงอยู่ ประวัติศาสตร์นั้นจะเป็นที่รับรู้ได้ก็โดยบรรดาผู้ที่ยอมรับหลักอัลฟาและโอเมกา ซึ่งระบุจุดจบของสิ่งหนึ่งด้วยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น ประวัติศาสตร์ที่แฝงอยู่ในประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์เริ่มต้นด้วยความผิดหวังครั้งหนึ่งและสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวังครั้งใหญ่ ประวัติศาสตร์ระหว่างปี 1843 ถึง 1844 เป็นเส้นประวัติศาสตร์พิเศษเส้นหนึ่งที่อยู่ภายใน แต่ก็แยกต่างหากจากประวัติศาสตร์ระหว่างปี 1840 ถึง 1844 ทั้งซิสเตอร์ไวท์และพระคริสต์ต่างทรงกล่าวถึงเส้นประวัติศาสตร์นี้

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ถูกประทานไว้ตั้งแต่ปี 1840–1844 จะต้องถูกประกาศในบัดนี้ด้วยพลังอันหนักแน่น เพราะมีผู้คนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียทิศทางของตนไป ข่าวสารเหล่านี้จะต้องส่งไปยังคริสตจักรทั้งปวง”

“พระคริสต์ตรัสว่า ‘ตาของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้เห็น; และหูของท่านทั้งหลายเป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านว่า

ผู้พยากรณ์และคนชอบธรรมเป็นอันมากปรารถนาจะเห็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายเห็นอยู่ แต่ก็หาได้เห็นไม่; และปรารถนาจะได้ยินสิ่งที่ท่านทั้งหลายได้ยินอยู่ แต่ก็หาได้ยินไม่’ [Matt. 13:16, 17] ตาทั้งหลายที่ได้เห็นสิ่งซึ่งได้ปรากฏในปี 1843 และ 1844 ก็เป็นสุข”

“ข่าวสารถูกประทานแล้ว และไม่ควรมีความล่าช้าใด ๆ ในการประกาศข่าวสารนั้นซ้ำอีก เพราะหมายสำคัญแห่งกาลเวลากำลังสำเร็จอยู่ งานช่วงสุดท้ายจะต้องกระทำให้เสร็จ จะมีงานอันยิ่งใหญ่กระทำสำเร็จในเวลาอันสั้น อีกไม่นาน

ข่าวสารหนึ่งจะถูกประกาศตามการทรงกำหนดของพระเจ้า และจะทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง แล้วดาเนียลจะยืนอยู่ในส่วนของตน เพื่อให้คำพยานของตน” Manuscript Releases, เล่ม 21, 437.

“บรรดาผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งเหล่านั้น” ที่ “ได้ถูกเห็นในปี 1843 และ 1844” พระเยซูได้ทรงอ้างถึงประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ในพระกิตติคุณสองเล่ม แต่การอ้างถึงแต่ละครั้งอยู่ในบริบทที่แตกต่างกัน

และพระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายเป็นคำอุปมาหลายประการว่า “ดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืช และเมื่อเขาหว่านนั้น เมล็ดพืชบางเมล็ดตกริมหนทาง แล้วนกก็บินมากินเสีย บางเมล็ดตกที่ดินมีหินมาก ซึ่งมีดินน้อย จึงงอกขึ้นในทันที เพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วก็ถูกแผดเผา

และเพราะไม่มีรากจึงเหี่ยวแห้งไป บางเมล็ดตกกลางต้นหนาม และต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุมเสีย แต่บางเมล็ดตกในดินดี จึงเกิดผล บ้างร้อยเท่า บ้างหกสิบเท่า บ้างสามสิบเท่า ใครมีหูสำหรับฟัง ก็จงฟังเถิด” แล้วพวกสาวกเข้ามาทูลพระองค์ว่า “เหตุใดพระองค์จึงตรัสแก่พวกเขาเป็นคำอุปมา?” พระองค์จึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “เพราะทรงโปรดให้พวกท่านรู้ความล้ำลึกแห่งแผ่นดินสวรรค์ แต่ฝ่ายพวกเขาเหล่านั้นไม่ทรงโปรดให้รู้ เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะทรงเพิ่มเติมให้แก่ผู้นั้น และผู้นั้นจะมีบริบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ผู้ใดไม่มี แม้ซึ่งที่เขามีอยู่นั้นก็จะทรงเอาไปจากเขาด้วย เหตุฉะนั้นเราจึงกล่าวแก่พวกเขาเป็นคำอุปมา เพราะว่าเมื่อดูพวกเขา ก็มองไม่เห็น และเมื่อฟังพวกเขาก็ไม่ได้ยิน ทั้งไม่เข้าใจ และคำพยากรณ์ของเอซายาห์ก็สำเร็จในพวกเขาว่า ‘เมื่อฟัง เจ้าทั้งหลายก็จะได้ยิน แต่จะไม่เข้าใจ และเมื่อเห็น เจ้าทั้งหลายก็จะเห็น แต่จะไม่สังเกต เพราะใจของชนชาตินี้ก็ด้านชา หูของเขาก็ได้ยินช้า และตาของเขาเขาก็ปิดไว้ เกรงว่าตาของเขาจะเห็น และหูของเขาจะได้ยิน และใจของเขาจะเข้าใจ แล้วเขาจะหันกลับมา และเราจะรักษาเขาให้หาย’ แต่ตาของพวกท่านก็เป็นสุข เพราะได้เห็น และหูของพวกท่านก็เป็นสุข เพราะได้ยิน เพราะเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้เผยพระวจนะและคนชอบธรรมเป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายเห็น และก็หาได้เห็นไม่ และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้ยิน และก็หาได้ยินไม่” มัทธิว 13:3-17

พระเยซูในพระกิตติคุณมัทธิว ขณะตรัสถึงผลของพระวจนะของพระเจ้า และทรงเรียกให้มนุษย์ทั้งหลาย “ฟัง” นั้น ได้ทรงชี้ให้เห็นว่าชาวเลาติเซียผู้ปฏิเสธชาวสารซึ่งบรรดาผู้เผยพระวจนะปรารถนาจะให้เห็นนั้น ได้ถูกเป็นภาพแทนไว้ในอิสยาห์ บทที่หก Future for America ได้นำเสนออิสยาห์ 6 ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในบริบทของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เพราะว่าเมื่ออิสลามโจมตีในวันนั้น ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรณ์ 18 ได้ลงมา และทำให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายล้วนสอดคล้องกัน และในข้อสามของอิสยาห์ 6 เราพบการอ้างอิงโดยตรงถึงทูตสวรรค์องค์นั้น hbtug ที่เดียว

ในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์นั้น ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับเหนือพระที่นั่ง สูงสง่าและยิ่งใหญ่ และชายฉลองพระองค์ของพระองค์เต็มพระวิหาร เหนือพระองค์นั้นมีเหล่าเสราฟิมยืนอยู่ ต่างองค์ต่างมีปีกหกปีก ด้วยสองปีกปิดหน้า ด้วยสองปีกปิดเท้า และด้วยสองปีกก็บินไป และองค์หนึ่งร้องแก่อีกองค์หนึ่งว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระยาห์เวห์จอมโยธา แผ่นดินโลกทั้งสิ้นเต็มด้วยพระสิริของพระองค์” อิสยาห์ 6:1-3

แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่านเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดลงมา และอิสยาห์ก็ให้กฎแฉสำคัญอีกประการหนึ่งแก่เราเมื่อท่านบอกเราว่าไม่มีเหตุการณ์ของท่านเกิดขึ้นในปีที่กษัตริย์อัสซีเรียสิ้นพระชนม์ กษัตริย์อัสซีเรียได้พยายามทำหน้าที่ของปุโรหิตภายในพระวิหาร ปุโรหิตแปดสิบคนและมหาปุโรหิตได้ขัดขวางท่านไว้ไม่ให้กระทำเช่นนั้น จนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีท่านด้วยโรคเรื้อนที่หน้าผากของท่าน ท่านได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเพราะพยายามผสานอำนาจแห่งรัฐของท่านเข้ากับอำนาจของคริสตจักร ท่านมิได้สิ้นพระชนม์ในทันที แต่ถูกปลดออกจากราชบัลลังก์และมีผู้อื่นขึ้นแทน และในช่วงระยะเวลาหนึ่งในที่สุดท่านก็สิ้นพระชนม์ในวันที่ 11 กันยายน 2001 คริสตจักรแอ๊ดเวนตีสค่อย ๆ ตายลงเช่นเดียวกับที่คริสตจักรยิวตายในสมัยของพระคริสต์ แต่ในวันที่ 11 กันยายน 2001 ลัทธิแอ๊ดเวนตีสซึ่งได้ปฏิเสธชาวสารแห่งหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดไปแล้ว ก็ถึงจุดจบในฐานะเขาโปรเตสแตนต์ของสหรัฐอเมริกา และผู้ที่มิใช่อิสยาห์เป็นตัวแทนจึงได้รับการทรงเรียกให้รับชาวสารซึ่งเป็นตัวแทนโดยเสียงแรกแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด

แล้วอาซาริยาห์ปุโรหิตก็เข้าไปตามเขาไป และมีปุโรหิตของพระยาห์เวห์ผู้เป็นชายกล้าหาญอีกแปดสิบคนไปกับเขา

และพวกเขาได้ขัดขวางกษัตริย์อัสซีเรีย และกล่าวแก่พระองค์ว่า “อัสซีเรียเย้ย การเผาเครื่องหอมถวายแด่พระยาห์เวห์นั้นมิใช่หน้าที่ของท่าน แต่เป็นหน้าที่ของบรูฮิต คือบุตรทั้งหลายของอาโรน ผู้ซึ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์เพื่อเผาเครื่องหอม จงออกไปจากสถานบริสุทธิ์ เพราะท่านได้ละเมิดแล้ว และการนี้จะไม่เป็นเกียรติแก่ท่านจากพระยาห์เวห์พระเจ้า” แล้วอัสซีเรียก็ทรงกริ้ว และทรงถือกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์เพื่อจะเผาเครื่องหอม และขณะที่พระองค์ยังทรงกริ้วต่อบรรดาบรูฮิตนั้น โรคเรื้อนก็ปรากฏขึ้นที่พระนลาฏของพระองค์ต่อหน้าบรูฮิตทั้งหลาย ในพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ช่างแท่นเครื่องหอม และอาชาริยาห์มหาบรูฮิตกับบรูฮิตทั้งปวงมองดูพระองค์ และดูเกิด พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อนที่พระนลาฏ และพวกเขาก็รีบพาพระองค์ออกไปจากที่นั้น ยิ่งกว่านั้น พระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไปด้วย เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงลงโทษพระองค์ และกษัตริย์อัสซีเรียทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และประทับอยู่ในตำหนักแยกต่างหาก เพราะทรงเป็นโรคเรื้อน ด้วยพระองค์ถูกตัดขาดจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และโยฮามพระราชโอรสของพระองค์ทรงดูแลราชสำนักของกษัตริย์ และทรงพิพากษาประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น 2 พงศาวดาร 26:17-21

สิ่งสำคัญคือการตระหนักว่า เขาแห่งโปรเตสแตนต์ถูกถอดออกจากคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001

เพราะมีองค์ประกอบหลักสามประการเกี่ยวกับการเปิดผนึกข่าวสารแห่งพระธรรมวิวรณ์ในวาระสุดท้าย ประการหนึ่งคือประวัติศาสตร์ที่ดำเนินขนานกันของเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐนิยมและเขาแห่งโปรเตสแตนต์ อีกองค์ประกอบหนึ่งที่ต้องตระหนักคือความสำคัญของคริสตจักรทั้งเจ็ด และแน่นอนว่าประการที่สามคือ “ฟ้าร้องทั้งเจ็ด” องค์ประกอบเชิงพยากรณ์ทั้งสามนี้ประกอบกันขึ้นเป็นข่าวสารที่กำลังถูกเปิดผนึก และจำเป็นต้องตระหนักว่า เช่นเดียวกับที่คริสตจักรยิวถูกละเลยผ่านไป ในสมัยของพระคริสต์ ลัทธิแอดเวนติสก็ถูกละเลยผ่านไป ใน “วาระสุดท้าย” เช่นกัน

อิสยาห์อาสาทำนายไปยังประชากรที่ทรงเลือกไว้ของพระเจ้าซึ่งไม่ซื่อสัตย์ในประวัติศาสตร์ของเขา และพระเยซูทรงใช้ถ้อยคำเดียวกันเพื่อทรงกล่าวถึงสถานการณ์เดียวกันในประวัติศาสตร์ของพระองค์ ประชากรแห่งพันธสัญญาซึ่งทรงเลือกไว้ นั้นกำลังถูกละเลยผ่านไป และพวกเขาปฏิเสธที่จะ “ฟัง” และได้รับการรักษาให้หาย.

และพระองค์ตรัสว่า “จงไป และกล่าวแก่ชนชาตินี้ว่า ฟังแล้วฟังเล่า แต่อย่าเข้าใจ; และดูแล้วดูเล่า แต่อย่ามองเห็น จงกระทำให้ใจของชนชาตินี้เฉื่อยชา และทำให้หูของเขาหนึบ และปิดตาของเขาไว้ มิฉะนั้นเขาจะเห็นด้วยตาของตน และได้ยินด้วยหูของตน และเข้าใจด้วยใจของตน และกลับใจใหม่ และได้รับการรักษาให้หาย” อิสยาห์ 6:9, 10

งานที่อิสยาห์รับขึ้นมานั้นคือ งานเดียวกับที่ยอห์นและเอเสเคียลรับขึ้นมาจากเมื่อพวกเขากินหนังสือเล่มน้อยนั้น พวกเขา นำข่าวสารแห่งการตกเตือนไปยังชนชาติแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรรไว้ ซึ่งกำลังอยู่ในกระบวนการที่จะถูกคายออกจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า การที่พระเยซูทรงอ้างถึงประวัติศาสตร์ซึ่งผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้ชอบธรรมปรารถนาจะได้เห็นนั้นเป็นครั้งที่สอง ถูกบันทึกไว้โดยลูกา

และเจ้า เมืองคาเปอร์นาอุม ผู้ซึ่งได้รับการยกขึ้นถึงสวรรค์ จะต้องถูกเหวี่ยงลงถึงนรก ผู้ที่ฟังท่านทั้งหลายก็ฟังเรา และผู้ที่ดูหมิ่นท่านทั้งหลายก็ดูหมิ่นเรา และผู้ที่ดูหมิ่นเราก็ดูหมิ่นพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา แล้วสาวกเจ็ดสิบคนนั้นก็กลับมาด้วยความชื่นชมยินดี ทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า แม้พวกผีร้ายก็ยังอยู่ใต้บังคับของข้าพระองค์ทั้งหลาย โดยพระนามของพระองค์” พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “เราได้เห็นซาตานตกจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ ดูเถิด เราให้สิทธิอำนาจแก่ท่านทั้งหลายที่จะเหยียบบงและแมงป่อง และอยู่เหนือภูเขานทุกาภาพทั้งสี่ของศัตรู

และไม่มีสิ่งใดจะทำอันตรายท่านได้เลย อย่างไรก็ตาม
อย่าชื่นชมยินดีเพราะวิญญานทั้งหลายอยู่ใต้บังคับของท่าน
แต่จงชื่นชมยินดียิ่งกว่าเพราะชื่อของท่านถูกจารึกไว้ในสวรรค์”
ในโมงนั้นพระเยซูทรงเปรมปรีดีในพระวิญญาน และตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา
องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสวรรค์และแผ่นดินโลก ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์
เพราะว่าพระองค์ได้ทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้ไว้จากคนมีปัญญาและคนฉลาดรอบคอบ
และได้ทรงสำแดงแก่บรรดาผู้เขลาวิสัย ใช่แล้ว พระบิดา เพราะเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์เช่นนั้น
สรรพสิ่งทั้งปวงนั้น พระบิดาของเราได้ทรงมอบไว้แก่เรา และไม่มีผู้ใดรู้ว่าพระบุตรคือผู้ใด นอกจากพระบิดา
และไม่มีผู้ใดรู้ว่าพระบิดาคือผู้ใด นอกจากพระบุตร และผู้ที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงพระองค์ให้รู้”
แล้วพระองค์ทรงหันมาทางเหล่าสาวก และตรัสเป็นการส่วนตัวว่า
“ตาทั้งหลายที่ได้เห็นสิ่งซึ่งท่านเห็นนั้นก็เป็นสุข เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า
ผู้พยากรณ์และกษัตริย์เป็นอันมากได้ปรารถนาจะเห็นสิ่งซึ่งท่านเห็น แต่ก็ไม่ได้เห็น
และจะได้ยินสิ่งซึ่งท่านได้ยิน แต่ก็ไม่ได้ยิน” ลูคา 10:15-24

อีกครั้งหนึ่ง บริบทของพระพรซึ่งเกี่ยวเนื่องกับบรรดาผู้ที่ได้รับสิทธิพิเศษในการเห็นสิ่งทีคนชอบธรรมทั้งหลายปรารถนาจะเห็นนั้น เกี่ยวข้องกับชนชาติแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรรไว้ ผู้ซึ่งกำลังถูกทรงข้ามไปและไม่เต็มใจที่จะ “ฟัง” ซิสเตอร์ไวต์อ้างถึงการที่พระคริสต์ทรงกล่าวโทษเมืองคาเปอร์นาอุมซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการปฏิเสธความสว่างอันยิ่งใหญ่ และนางได้เน้นย้ำอาดเวนติสม์โดยใส่คำตำหนิที่มีต่ออาดเวนติสม์ไว้ใน [วงเล็บ]

“ท่ามกลางบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ได้มีการสำแดงความอดทนน้อยเพียงใด ได้มีการกล่าวถ้อยคำอันชมชื่นมากเพียงใด ได้มีการเปล่งคำประณามต่อผู้ที่มิได้อยู่ในความเชื่อของเรามากเพียงใด หลายคนได้มองดูผู้ที่สังกัดคริสตจักรอื่น ๆ ว่าเป็นคนบาปใหญ่หลวง ทั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงมองพวกเขาเช่นนั้น ผู้ที่มองสมาชิกของคริสตจักรอื่น ๆ เช่นนั้น จำเป็นต้องถ่อมตนลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า ผู้ที่พวกเขากล่าวโทษนั้นอาจได้รับความสว่างเพียงเล็กน้อย มีโอกาสและสิทธิพิเศษเพียงไม่มากนัก หากพวกเขาได้รับความสว่างเช่นที่สมาชิกจำนวนมากในคริสตจักรของเราได้รับ พวกเขาอาจก้าวหน้าไปได้ไกลกว่ามาก และเป็นตัวแทนแห่งความเชื่อของตนต่อโลกได้ดียิ่งกว่า ในบรรดาผู้ที่โอ้อวดถึงความสว่างของตน แต่กลับไม่ดำเนินตามความสว่างนั้น พระคริสต์ตรัสว่า ‘But I say unto you, It shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you. And thou, Capernaum [Seventh-day Adventists, who have had great light], which art exalted unto heaven [in point of privilege], shalt be brought down to hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been done in Sodom, it would have remained until this day. But I say unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment, than for thee.’
ในเวลานั้นพระเยซูตรัสตอบว่า ‘I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent [in their own estimation], and hast revealed them unto babes.’”

“และบัดนี้ เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำการทั้งสินเหล่านี้ พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ และเราได้กล่าวแก่เจ้า ลูกซินแต่เข้าตรัสแล้วตรัสอีก แต่เจ้าทั้งหลายมิได้ฟัง และเราได้เรียกเจ้า แต่เจ้าทั้งหลายมิได้ตอบ ฉะนั้นเราจะกระทำแก่พระนิเวศนี้ ซึ่งได้ถูกเรียกตามนามของเรา ซึ่งเจ้าไว้วางใจนั้น และแก่สถานซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้า ดังที่เราได้กระทำแก่ซีโลห์ และเราจะเหวี่ยงเจ้าออกไปให้พ้นจากสายตาของเรา ดังที่เราได้เหวี่ยงบรรดาพี่น้องของเจ้าออกไปแล้ว

คือเชื้อสายทั้งหมดของเอฟราอิม” Review and Herald, August 1, 1893.

“กิจการอันทรงฤทธิ์” ที่ได้กระทำขึ้นในหมู่แอ็ดเวนติส

คือกิจการที่บรรดาคนชอบธรรมและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายปรารถนาจะให้เห็นและได้ยิน

กิจการอันทรงฤทธิ์เหล่านั้นปรากฏเป็นภาพแทนอยู่ในประวัติศาสตร์ของปี 1843 และ 1844

เมื่อชาวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนได้รับการประกาศ แอ็ดเวนติสได้ปฏิเสธประวัติศาสตร์ของตนเอง

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประวัติศาสตร์ของปี 1843 และ 1844

ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวัง

และยังเป็นประวัติศาสตร์ที่มีงมหมายจะนำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินโลกที่ทรงสร้างใหม่ด้วย

“พวกเขามีแสงสว่างเจิดจ้าตั้งอยู่เบื้องหลัง ณ จุดเริ่มต้นของทางนั้น

ซึ่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งบอกข้าพเจ้าว่าเป็น ‘เสียงร้องในเที่ยงคืน’ แสงสว่างนี้ส่องตลอดแนวทางนั้น

และให้ความสว่างแก่เท้าของพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะไม่สะดุด”

“หากพวกเขาคงสายตาเพ่งมองอยู่ที่พระเยซู ผู้ทรงอยู่เบื้องหน้าพวกเขา กำลังทรงนำพวกเขาไปยังนครนั้น

พวกเขาก็จะปลอดภัย แต่ไม่นานบางคนก็อ่อนล้า และกล่าวว่านครนั้นยังอยู่อีกไกลมาก

และพวกเขาคาดหมายว่าจะได้เข้าไปถึงก่อนหน้านั้นแล้ว

แล้วพระเยซูจะทรงหนุนใจพวกเขาโดยการยกพระกรขวาอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ขึ้น

และจากพระกรของพระองค์มีแสงสว่างส่องออกมา โบกไหวอยู่เหนือหมู่คณะผู้รอคอยการเสด็จมา

และพวกเขาร้องว่า ‘ฮาเลลูยา!’ คนอื่น ๆ กลับปฏิเสธแสงสว่างที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาอย่างพลีผลลาม

และกล่าวว่า มิใช่พระเจ้าที่ได้ทรงนำพวกเขาออกมาไกลถึงเพียงนี้ แสงสว่างเบื้องหลังพวกเขาก็ดับไป

ทิ้งให้เท้าของพวกเขาอยู่ในความมืดสนิท และพวกเขาก็สะดุด สูญเสียการมองเห็นเป้าหมายและพระเยซู

และตกจากทางลงไปสู่โลกเบื้องล่างอันมืดมิดและชั่วช้า” Early Writings, 15.

สิ่งที่สิงห์แห่งเผ่ายูดาห์กำลังทรงแกะตราออกอยู่ในบัดนี้ คือประวัติศาสตร์ของปี 1843 และ 1844

“ฟ้าร้องทั้งเจ็ด” เป็นตัวแทนของช่วงปี 1840 ถึง 1844 แต่ภายในช่วงเวลานั้นมีประวัติศาสตร์ที่พิเศษยิ่ง

ซึ่งได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้ามาตั้งแต่เริ่มต้นของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา

การเคลื่อนไหวแห่งการปฏิรูปแต่ละยุคต่างขนานสอดคล้องกัน และมีจุดหมายเดียวกันโดยประการทั้งปวง

หากสิ่งเหล่านั้นแตกต่างกันจากกัน

ชาตานั้นก็จะสร้างแผนการโจมตีที่แตกต่างกันสำหรับการเคลื่อนไหวแห่งการปฏิรูปแต่ละครั้ง

แต่เขาไม่เคยกระทำเช่นนั้นเลย

“แต่ชาตานั้นมิได้นิ่งเฉย

บัดนี้เขาพยายามทำในสิ่งที่เขาได้พยายามทำมาแล้วในการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิรูปทุกครั้งอื่น

ๆ—คือหลอกลวงและทำลายประชากร ด้วยการขั้ดเยียดของปลอมให้แก่พวกเขาแทนพระราชกิจอันแท้จริง

ดังที่ได้มีพระคริสต์เทียมเท็จในศตวรรษแรกของคริสต์จักรคริสเตียน

ก็ได้มีผู้พยากรณ์เทียมเท็จเกิดขึ้นในศตวรรษที่สิบหกเช่นกัน” The Great Controversy, 186.

ประเด็นสำคัญในข้อความตอนนี เมื่อพิจารณาในแง่ของสารโดยรวมที่เรากำลังถ่ายทอด คือว่า

เมื่อแอ็ดเวนติสมีเลกยึดถือสื่อคลุมแห่งโปรเตสแตนต์ และถูกถอดออกไปอย่างสิ้นเชิงเมื่อวันที่ 11 กันยายน

ค.ศ. 2001

พวกเขายังคงยืนยันกรานว่าตนเป็นขบวนการผู้ที่เหลืออยู่ซึ่งประกาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

กระนั้น พวกเขาคือของปลอม หากท่านไม่ตระหนักว่าขณะนี้ขบวนการใดกำลังถือเขาแห่งโปรเตสแตนต์อยู่

ก็แทบเป็นไปได้เลยที่จะเข้าใจความคึกคักระหว่างเขาทั้งสองในสหรัฐอเมริกา

ประวัติศาสตร์แห่งปี 1843 และ 1844 ถูกเป็นภาพแทนอยู่ในทุกขบวนการแห่งการปฏิรูป และบัดนี้เราจะใช้การเริ่มต้นของอิสราเอลโบราณ ในฐานะประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า และจุดสิ้นสุดของอิสราเอล ในฐานะประชากรที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า เพื่อเป็นภาพประกอบสิ่งเดียวกันนี้ของอิสราเอลสมัยใหม่ โดยมุ่งเน้นที่ปี 1843 และ 1844 ตามที่ถูกรูปเป็นภาพแทนไว้ในแต่ละแนวเส้นของขบวนการปฏิรูปต่าง ๆ

โมเสสได้พยากรณ์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตั้งศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งขึ้นมาเช่นเดียวกับท่านเอง และศาสดาพยากรณ์ผู้นั้นคือพระเยซู
ลูกาในพระธรรมกิจการยี่สิบว่าพระเยซูทรงทำให้คำพยากรณ์ของโมเสสสำเร็จครบถ้วน

พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงโปรดให้ผู้พยากรณ์ผู้หนึ่งเหมือนอย่างข้าพเจ้าเกิดขึ้นเพื่อท่านจากท่ามกลางท่าน จากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังท่านผู้นั้น เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15

พระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะที่เราต้องรับฟัง

เพราะแท้จริงโมเสสได้กล่าวแก่บรรพบุรุษทั้งหลายว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านทั้งหลาย จะทรงโปรดให้มีศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งบังเกิดขึ้นจากท่ามกลางพี่น้องของท่านทั้งหลายให้แก่ท่าน เหมือนอย่างเรา; ท่านทั้งหลายจงฟังผู้นั้นในสารพัดสิ่งซึ่งท่านจะกล่าวแก่ท่าน และต่อมาจะเป็นว่า ทุกชีวิตซึ่งไม่ยอมฟังศาสดาพยากรณ์ผู้นั้น จะต้องถูกกำจัดออกไปจากท่ามกลางประชาชน’ ใช่แล้ว บรรดาศาสดาพยากรณ์ทั้งปวงตั้งแต่ซามูเอลและผู้สืบต่อมาภายหลัง ทุกคนที่ได้กล่าว ก็ได้พยากรณ์ถึงวันเวลาเหล่านี้ด้วย ท่านทั้งหลายเป็นบุตรแห่งบรรดาศาสดาพยากรณ์ และแห่งพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเรา โดยตรัสแก่อับราฮัมว่า ‘และในเชื้อสายของเจ้า บรรดาตระกูลทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะได้รับพระพร’ พระเจ้าได้ทรงโปรดให้พระบุตรของพระองค์ คือพระเยซู ทรงบังเกิดขึ้นแล้ว และได้ทรงส่งพระองค์มายังท่านทั้งหลายก่อน เพื่อทรงอวยพระพรแก่ท่าน โดยให้ทุกคนในพวกท่านหันกลับจากความชั่วช้าของตน กิจการ 3:22-26.

เส้นการปฏิรูปของพระคริสต์เริ่มต้น ณ เวลาสิ้นสุด เช่นเดียวกับเส้นการปฏิรูปทั้งปวง “เวลาสิ้นสุด” ในสมัยของพระคริสต์คือการประสูติของพระองค์ พระคัมภีร์ระบุว่า ณ การประสูติของพระองค์ ได้มีความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำนิยามของ “เวลาสิ้นสุด” ในพระธรรมดาเนียล ไม่ว่าจะเป็พวกคนเลี้ยงแกะ พวกโหราจารย์จากทิศตะวันออก เฮโรดผู้กริ้วโกรธ หรืออันนาและสิเมโอนในพระวิหาร ก็ล้วนมีความรู้เพิ่มขึ้นเมื่อพระองค์ประสูติ ในจุดนั้น ผู้นำของคริสตจักรยิวก็ถูกข้ามผ่านไป การหย่าร้างนั้นเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป แต่ได้เริ่มต้นขึ้นจากการที่พวกเขาปฏิเสธข่าวสารซึ่งถูกคลายผนึก ณ เวลาสิ้นสุด.

“มนุษย์หาได้รู้ไม่ แต่ข่าวสารนี้ทำให้สวรรค์เปี่ยมด้วยความชื่นบาน ด้วยความสนใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและอ่อนโยนยิ่งกว่าเดิม
บรรดาผู้บริสุทธิ์จากโลกแห่งความสว่างได้ถูกดึงดูดมายังโลก แผ่นดินโลกทั้งสิ้นสูกสว่างขึ้นเพราะการประทับอยู่ของพระองค์ เหนือเนินเขาแห่งเบธเลเฮม มีกองทัพทูตสวรรค์นับไม่ถ้วนมาชุมนุมกันอยู่
พวกเขาออสัญญาณที่จะประกาศข่าวแห่งความชื่นบานแก่โลก หากบรรดาผู้นำในอิสราเอลได้สืดยึดต่อความไว้วางใจที่มอบแก่ตน พวกเขาก็อาจมีส่วนร่วมในความยินดีแห่งการประกาศการประสูติของพระเยซู แต่บัดนี้พวกเขาถูกมองข้ามไป” The Desire of Ages, 47.

ผู้นำของแอ็ดเวนติสท์มองข้ามไปในปี 1989 เมื่อดาเนียล บทที่ 11 ข้อ 40 ได้สำเร็จเป็นจริง “เวลาแห่งอวสาน” ในประวัติของโมเสส ผู้เป็นแบบอย่างลวงหน้าของพระเยซู คือการกำเนิดของท่าน เมื่อครอบครัวของท่านและต่อจากนั้นธิดาของฟาโรห์ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ โมเสสทารก นามของท่านแน่นอนว่าหมายถึง “ผู้ได้รับการช่วยให้รอดขึ้นจากน้ำ” และพระเยซูหมายถึง “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด”

ภายหลัง “วาระแห่งอวสาน” แนวเส้นแห่งการปฏิรูปทั้งสิ้นล้วนแสดงให้เห็นจุดหนึ่งซึ่งความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้นในประวัติศาสตร์เฉพาะนั้น ได้รับการจัดให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการจนกลายเป็นข่าวสารที่สามารถยกขึ้นเป็นพยานแก่ชนรุ่นนั้น ผู้ซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อความสว่างที่ถูกเปิดผนึกออก ณ วาระแห่งอวสาน

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้ทำให้ข่าวสารของพระคริสต์ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ และข่าวสารของโมเสสก็ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการในปีที่สี่สิบของท่าน เมื่อท่านพยายามจะชวยอิสราเอลให้พ้นจากอียิปต์ด้วยกำลังของตนเอง ข่าวสารเรื่องการปลดปล่อยจากอียิปต์บัดนี้ก็ปรากฏอยู่ในบันทึกสาธารณะแล้ว

สี่สิบปีต่อมา ข่าวสารของโมเสสได้รับการเสริมฤทธิ์ ณ พุ่มไม้ที่ลุกไหม้ และมาพร้อมกับหมายสำคัญสองประการแห่งความเป็นพระเจ้าของพระเจ้า ดังที่แสดงโดยคทาซึ่งกลายเป็นงู และมือที่เป็นโรคเรื้อนซึ่งโมเสสดึงออกมาจากอกของตน ข่าวสารของพระเยซูได้รับการเสริมฤทธิ์ ณ การรับบัพติศมาของพระองค์ ซึ่งมาพร้อมกับหมายสำคัญสองประการแห่งความเป็นพระเจ้า คือพระสุรเสียงของพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ หมุดหมายถัดไปในทั้งสองประวัติศาสตร์เป็นตัวแทนของความผิดหวังครั้งแรก ช่วงเวลาแห่งการล่าช้า การมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สอง หรือปี 1843.

ความผิดหวังในสายของโมเสสได้ถูกสำแดงให้เห็นโดยภรรยาของท่าน เมื่อทูตสวรรค์ลงมาเพื่อจะประหารโมเสสเพราะท่านมิได้ให้บุตรชายของตนเข้าสู่หนัด ด้วยความหวาดกลัว ซิปโปราห์จึงประกอบพิธีนั้นแก่บุตรของตนด้วยตัวเอง โมเสสลืมให้บุตรชายของตนเข้าสู่หนัดเสียแล้ว! แม้แต่หมายสำคัญแห่งพันธสัญญาที่ได้ทรงประทานแก่อับราฮัมก็ถูกโมเสสลืมไป อับราฮัมบิดาได้แสดงคำพยากรณ์ลวงหน้าเกี่ยวกับการเป็นเชลยและการช่วยกู้ของชนชาติฮีบรูในและจากอียิปต์ และคำพยากรณ์ของท่านนั้นจะต้องสำเร็จอย่างจำเพาะผ่านทางโมเสส แต่โมเสสกลับลืมนำบุตรชายของตนเข้าสู่หนัด ในเวลานั้น โมเสสจึงส่งซิปโปราห์กลับไปอาศัยอยู่กับบิดาของนางจนกว่าการช่วยกู้จะเสร็จสิ้น นางพำนักอยู่ในมีเดียจนกระทั่งโมเสสนำชนชาติอิสราเอลผ่านน้ำแห่งทะเลแดง ซึ่งอัครทูตเปาโลแจ้งแก่เราว่าเป็นแบบอย่างลวงหน้าถึงบัพติศมา อันเป็นพิธีเดียวกันนั่นเองที่เข้ามาแทนที่การเข้าสู่หนัด อย่าพลาดประเด็นนั้น การมาถึงของหมุดหมายซึ่งเป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สองในประวัติศาสตร์ของโมเสส หมุดหมายนั้นซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรกในประวัติศาสตร์นั้น คือการปฏิเสธกฎหลักประการแรกของความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาของอับราฮัมกับพระเจ้า

ความผิดหวังประการแรกในลำดับแห่งพระคริสต์คือการตายของลาซารัส ซึ่งมารธาและมารีย์มั่นใจว่าจะไม่เกิดขึ้นเลย หากพระเยซูมิได้ทรงล่าช้าจนลาซารัสตายมาแล้วสี่วัน ความผิดหวังที่พระเยซูทรงปล่อยให้ลาซารัส สหายสนิทของพระองค์ ตายและเนาเปื่อยอยู่ในอุโมงค์ฝังศพนั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก ไม่เพียงสำหรับพี่น้องหญิงทั้งสองเท่านั้น แต่สำหรับเหล่าสาวกด้วย กระนั้น การเป็นขึ้นจากตายของลาซารัสก็ได้กลายเป็นตราประทับแห่งพันธกิจทั้งหมดของพระคริสต์

“ในการที่พระคริสต์ทรงชะลอการเสด็จมาหาลาซารุสนั้น พระองค์ทรงมีพระประสงค์แห่งพระเมตตาต่อบรรดาผู้ที่ยังมีชีวิตได้รับพระองค์ พระองค์ทรงร้องไว้ เพื่อว่าโดยการทรงชุบลาซารุสให้ฟื้นจากความตาย พระองค์จะได้ประทานพยานหลักฐานอีกประการหนึ่งแก่ชนชาติของพระองค์ผู้ตึงตังและไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็น ‘การเป็นขึ้นจากความตายและชีวิต’ อย่างแท้จริง พระองค์มีทรงเต็มพระทัยที่จะทรงละทิ้งความหวังทั้งสิ้นต่อประชานนั้น คือแกะอันยากไร้และหลงทางแห่งวงศ์วานอิสราเอล พระทัยของพระองค์แทบแตกสลายเพราะความไม่กลับใจของเขาทั้งหลาย ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงมุ่งหมายที่จะประทานพยานหลักฐานอีกครั้งหนึ่งแก่พวกเขา ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ฟื้นฟู ทรงเป็นพระองค์เดียวผู้ทรงสามารถนำชีวิตและความเป็นอมตะมาสู่ความกระจำงได้ สิ่งนี้จะต้องเป็นพยานหลักฐานที่พวกปุโรหิตไม่อาจบิดเบือนความหมายได้ นี่เป็นเหตุแห่งการที่พระองค์ทรงชกเข้าในการเสด็จไปยังเยรูซาเลม การอัศจรรย์อันสูงสุดนี้ คือการชุบลาซารุสให้ฟื้นขึ้นจากความตาย จะเป็นการประทับตราของพระเจ้าลงบนพระราชกิจของพระองค์และบนพระดำรัสอ้างของพระองค์ว่าทรงมีสภาพพระเจ้า” The Desire of Ages, 529.

การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันของพระเจ้าได้รับการอธิบายให้เห็นผ่านประวัติศาสตร์ของปี 1843 และ 1844 เพราะเราได้รับแจ้งว่าเป็นลาซารุสผู้ได้นำพระคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเลมในการเสด็จเข้าอย่างมีชัย ประวัติศาสตร์ของการเสด็จเข้าอย่างมีชัยนั้นคือประวัติศาสตร์ที่ซิสเตอร์ไวท์ใช้เพื่ออธิบายเสียงร้องในเตียงคืนของปี 1843 และ 1844 เรื่องนี้เป็นความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการที่พระคริสต์ทรงมีฤทธิ์อำนาจในการทำให้คนตายเป็นขึ้น โดยฤทธิ์สร้างสรรคของพระเจ้า

มารีย์และเอลีซาเบธยอมรับว่าพวกเธอรู้ว่าพระเยซูทรงมีอำนาจที่จะปลุกลาซารุสให้ฟื้นขึ้นในเสียงแตรสุดท้าย แต่ไม่อาจมองเห็นได้ว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะให้เขาเป็นขึ้นได้ ณ ที่นั้นและเวลานั้นจริง ๆ

พวกเธอกำลังปฏิเสธความจริงนั่นเองซึ่งพระองค์เสด็จมาเพื่อสำแดง ณ

การรับบัพติศมาและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

อันเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของพันธกิจส่วนพระองค์ตลอดสามปีครึ่งของพระองค์

พวกเธอไม่อาจมองเห็นได้จนกระทั่งก่อนเห็นถูกยกออกจากอุโมงค์ฝังศพ เช่นเดียวกับที่พระหัตถ์ของพระองค์จะถูกยกออกในภายหลังจากความผิดพลาดในตัวเลขบางประการบนแผนภูมิปี 1843.

โมเสส ภายหลังจากที่เขาให้ลิโปปราห้จากไปให้ฟื้นจากการต่อสู้กับฟาโรห์ซึ่งกำลังจะมาถึง

ก็ได้พบกับอาโรนพี่ชายของตน และผู้สื่อสารทั้งสองได้ดำเนินไปยังอียิปต์

โดยเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง ก่อนที่ภัยพิบัติใด ๆ จะมาถึงอียิปต์

โมเสสได้เตือนฟาโรห์ว่า หากเขาไม่ยอมปล่อยให้อิสราเอล บุตรหัวปีของพระเจ้า ออกไปนมัสการแล้ว

พระเจ้าจะทรงประหารบุตรหัวปีของอียิปต์

และพระยาห์เวห์ตรัสแก่โมเสสว่า “เมื่อเจ้ากลับไปอียิปต์

จงระวังกระทำการอัศจรรย์ทั้งปวงซึ่งเราได้มอบไว้ในมือของเจ้านั้นต่อหน้าฟาโรห์

แต่เราจะกระทำให้ใจของเขาแข็งกระด้าง เพื่อเขาจะไม่ยอมปล่อยประชาชนไป และเจ้าจงทูลแก่ฟาโรห์ว่า

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า อิสราเอลเป็นบุตรของเรา คือบุตรหัวปีของเรา และเราบอกแก่เจ้าว่า

จงปล่อยบุตรของเราไป เพื่อเขาจะปรนนิบัติเรา และถ้าเจ้าปฏิเสธไม่ยอมปล่อยเขาไป ดูเถิด

เราจะประหารบุตรของเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้า” อพยพ 4:21-23

เสียงร้องในเตียงคืนเป็นคำพยากรณ์ซึ่งจะสำเร็จเป็นจริงในอนาคต

“ในการทรงช่วยกู้อิสราเอลออกจากอียิปต์นั้น ได้มีพระบัญชาอีกครั้งหนึ่งให้ถวายบุตรหัวปีแด่พระองค์ ขณะที่ชนชาติอิสราเอลตกอยู่ในความเป็นทาสของชาวอียิปต์

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงบัญชาโมเสสให้ไปเฝ้าฟาโรห์ กษัตริย์แห่งอียิปต์ และทูลว่า
'พระยาห์เวห์ตรัสตั้งชื่อว่า อิสราเอลเป็นบุตรของเรา คือบุตรหัวปีของเรา
และเราบอกเจ้าให้ปล่อยบุตรของเราไป เพื่อเขาจะได้ปรนนิบัติเรา แต่ถ้าเจ้าปฏิเสธไม่ยอมปล่อยเขาไป
ดูเถิด เราจะประหารบุตรของเจ้า คือบุตรหัวปีของเจ้า' อพยพ 4:22, 23"

"โมเสสได้ประกาศสารของตนแล้ว แต่คำตอบของกษัตริย์ผู้เยอหยิ่งนั้นคือ 'พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ใดเล่า
ที่ข้าพเจ้าจะต้องเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์และปล่อยอิสราเอลไป? ข้าพเจ้าไม่รู้จักพระยาห์เวห์
และยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยอิสราเอลไป' อพยพ 5:2

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำเพื่อประชากรของพระองค์ด้วยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ
โดยทรงส่งการพิพากษาอันน่าสะพรึงกลัวยิ่งมาสู่ฟาโรห์ ในที่สุด

ทูตสวรรค์ผู้ทำลายได้รับบัญชาให้ประหารบุตรหัวปีของมนุษย์และสัตว์ท่ามกลางชาวอียิปต์
เพื่อให้ชนชาติอิสราเอลได้รับการยกเว้น

พวกเขาจึงได้รับคำสั่งให้นำเลือดของลูกแกะที่ผูกฆวางไว้ที่วงกบประตูเรือนของตน
ทุกบ้านจะต้องมีเครื่องหมายไว้ เพื่อว่าเมื่อทูตสวรรค์มาปฏิบัติภารกิจแห่งความตาย
เขาจะได้ผ่านพ้นบ้านเรือนของชนชาติอิสราเอลไป" The Desire of Ages, 51.

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนที่มีต่อฟาโรห์นั้น

ได้ระบุงการตายของบุตรหัวปีเพื่อตอบสนองต่อการกบฏของฟาโรห์ เมื่อข่าวสารถูกบันทึกไว้แล้ว
ภัยพิบัติทั้งหลายซึ่งเป็นตัวแทนแห่งอำนาจของเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนในฤดูร้อน ค.ศ. 1844 ก็ถูกนำมาสู่อียิปต์
ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้แผ่กวาดไปทั่วแผ่นดินดงคณินห์มาในฤดูร้อน ค.ศ. 1844
ภัยพิบัติทั้งหลายได้แผ่กวาดไปทั่วอียิปต์ และเมื่อการตายของบุตรหัวปีตามพระสัญญามาถึง
ก็ได้ยินเสียงร้องขึ้นในเวลาเที่ยงคืนทั่วทั้งอียิปต์

โมเสสจึงกล่าวว่า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งชื่อว่า "ประมาณเที่ยงคืน เราจะออกไปท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์
และบรรดาบุตรหัวปีทั้งสิ้นในแผ่นดินอียิปต์จะตาย
ตั้งแต่บุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ จนถึงบุตรหัวปีของหญิงคนใช้ที่อยู่หลังไม้แบ่ง
และลูกหัวปีทั้งสิ้นของสัตว์ด้วย และจะมีเสียงร้องให้อันใหญ่หลวงทั่วแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลย
และจะไม่มีเช่นนั้นอีกต่อไป" อพยพ 11:4-6

การเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของพระคริสต์ได้นำไปสู่กางเขนแห่งกัลวาริ
และเหล่าสาวกของพระคริสต์กับผู้ติดตามพระองค์คนอื่น ๆ ก็ได้ประสบกับความผิดหวังครั้งใหญ่ยิ่ง.

"ความผิดหวังของเรามีได้ใหญ่หลวงเท่ากับของเหล่าสาวก
เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัย
พวกเขาคาดหมายว่าพระองค์จะทรงได้รับการสวมมงกุฎเป็นกษัตริย์
ประชาชนทั้งหลายมาจากทั่วทุกแคว้นโดยรอบ และร้องว่า 'โอซินนาแดพระบุตรของดาวิด'
และเมื่อพวกเขาโรยหินและพวกเขาผู้ใหญ่ขอร้องพระเยซูให้ทรงห้ามฝูงชน
พระองค์ทรงประกาศว่าหากคนเหล่านี้นั่งเจ็บเสีย แม้แต่ก่อนหินทั้งหลายก็จะร้องออกมา
เพราะคำพยากรณ์จะต้องสำเร็จ ทว่าอีกเพียงไม่กี่วันต่อมา
สาวกกลุ่มเดียวกันนี้เองได้เห็นพระอาจารย์ผู้เป็นที่รักของตน
ผู้ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าจะทรงครอบครองบนพระที่นั่งของดาวิด ถูกเหยียดยาวอยู่บนกางเขนอันโหดร้าย
เหนือหน้าพวกฟาริสีที่เยาะเย้ยและถากถาง ความหวังอันสูงส่งของพวกเขาถูกทำลาย
และความมืดแห่งความตายก็ปิดล้อมพวกเขาไว้" Testimonies, volume 1, 57, 58.

ความผิดหวังอันใหญ่หลวงของเหล่าสาวกและของพวกมิลเลอร์ไรต์นั้น

ได้รับการแสดงเป็นภาพแทนไว้ด้วยเช่นกันโดยชาวฮีบรูซึ่งติดอยู่ระหว่างกองทัพของฟาโรห์กับทะเลแดง

“บนเรานั้นกำลังส่องประกายอยู่ซึ่งแสงสว่างที่สั่งสมมาจากยุคสมัยทั้งหลายในอดีต
บันทึกเรื่องความหลงลืมของชนชาติอิสราเอลได้รับการเก็บรักษาไว้เพื่อให้ความกระจ่างแก่เรา ในยุคนี้
พระเจ้าได้ทรงลงพระหัตถ์เพื่อรวบรวมชนชาติหนึ่งไว้สำหรับพระองค์เองจากทุกประชาชาติ ทุกตระกูล
และทุกภาษา ในขบวนการเสด็จมานั้น พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อมรดกของพระองค์
ดังเช่นที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อชนชาติอิสราเอลในการทรงนำพวกเขาออกจากอียิปต์
ในความมืดหวังอันใหญ่หลวงแห่งปี 1844 ความเชื่อของประชากรของพระองค์ได้รับการทดสอบ
ดังเช่นความเชื่อของชนชาติฮีบรูที่ทะเลแดง” Testimonies, volume 8, 115, 116.

สิ่งสำคัญคือให้เห็นว่า เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
แรงดลใจแห่งโมฆยามันได้ก่อให้เกิดการปะทุขึ้นแห่งการสรรเสริญ ซึ่งพวกฟาริสีพยายามจะทำให้เงียบลง
แก่นกลางของบทขับร้องแห่งการสรรเสริญนั้นคือการกล่าวถึงพระเยซูว่าเป็นบุตรของดาวิด ซึ่งเป็นสัญลักษณ์
เดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงใช้เพื่อทำเครื่องหมายถึงการสิ้นสุดของปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของพระองค์กับพวกยิวที่
ชอบโต้เถียง สิ่งทีก่อความระคายเคืองแก่พวกยิวมากที่สุดคือการยอมรับว่า
เมื่อพวกเขาเรียกพระเยซูว่าบุตรของดาวิดนั้น
โดยนัยแล้วพวกเขากำลังอ้างถึงการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของกษัตริย์ดาวิด.

ในประวัติแห่งงานของดาวิดในการนำหีบพันธสัญญาขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็ม
การทรงเสริมกำลังแก่ชาวสาดูกเป็นภาพแทนโดยการทรงเสริมกำลังแก่ดาวิด

ฝ่ายดาวิดทรงดำเนินต่อไป และทรงยิ่งใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ
และพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งพลโยธาทรงสถิตอยู่กับพระองค์ 2 ซามูเอล 5:10

ภายหลังจากนั้น ดาวิดได้ตั้งพระทัยจะอัญเชิญหีบพันธสัญญาเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
ในการอัญเชิญหีบพันธสัญญาเข้าสู่นครของดาวิดนั้น จะต้องมีความผิดหวังเกิดขึ้น
ดังเช่นในทุกแนวแห่งการปฏิรูป อูสซาคห์ ซึ่งชื่อของเขามีความหมายว่า กำลัง
เมื่อรู้ดีอยู่เต็มเปี่ยมว่าตนมิได้รับอนุญาตให้แตะต้องหีบพันธสัญญา ก็ยังทำเช่นนั้นอยู่ดี
ประเด็นเดียวกันนั่นเองที่ทำให้หีบพันธสัญญาถูกนำไปสู่การเป็นเชลยในครั้งแรก
คือการไม่เชื่อฟังต่อพระประสงค์ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงไว้
และความอวดดีที่เกี่ยวเนื่องกับฤทธิ์อำนาจซึ่งสัมพันธ์กับหีบแห่งพระเจ้า กระนั้นก็ดี อูสซาคห์
ชายผู้เข้มแข็งคนหนึ่งของดาวิด ได้ไม่เชื่อฟัง เช่นเดียวกับที่โมเสสไม่เชื่อฟังพระบัญชาเรื่องการเข้าสู่หนัด
อูสซาคห์จึงถูกประหารให้ตาย และหีบพันธสัญญาก็ยังคงอยู่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็ม
จนกระทั่งดาวิดเข้าใจว่าบรรดาผู้ที่เฝ้าดูแลสถานที่ซึ่งหีบพันธสัญญายังคงอยู่ภายหลังการตายของอูสซาคห์นั้น
กำลังได้รับพระพร แล้วดาวิดจึงออกเดินอีกครั้งเพื่อนำหีบพันธสัญญาเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
ขณะที่ดาวิดเต็นท์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม
ภรรยาของท่านได้เห็นความเปลือยกายของท่านและเกิดความผิดหวังอย่างยิ่ง

แนวเส้นสามแนวของขบวนการปฏิรูปซึ่งล้วนกล่าวถึงปี 1843 และ 1844
ช่วงเวลาอันเป็นเวลาที่ผู้ชอบธรรมและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายปรารถนาจะให้เห็นและได้ยิน
ลักษณะทั้งหลายของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
ซึ่งจึงเป็นเครื่องหมายแห่งช่วงเวลาการเนินช้าและความผิดหวังนั้น ล้วนเห็นได้โดยง่าย
ความจริงที่ลึกซึ้งยิ่งกว่านั้นชี้ให้เห็นว่าความผิดหวังนั้นมิใช่เป็นเพียงความเข้าใจผิดในส่วนของโมเสส
หรืออูสซาคห์ หรือมารธาคัมมารีย์เท่านั้น แต่เป็นความผิดหวังที่เชื่อมโยงกับการปฏิเสธหลักการพื้นฐานประการ
หนึ่งซึ่งสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์นั่นเองซึ่งความผิดหวังได้สำเร็จขึ้น สำหรับโมเสส
สิ่งนั้นคือหมายสำคัญแห่งการเข้าสู่หนัด สำหรับอูสซาคห์
สิ่งนั้นคือความอวดอ้างเกินขอบเขตเกี่ยวกับพระบัญชาของพระเจ้าว่าด้วยหีบพันธสัญญา

สำหรับมารธากับมารีย์

สิ่งนั้นคือการขาดความเชื่อในฤทธาภาพแห่งการทรงสร้างของพระคริสต์ในการให้เป็นขึ้นจากตาย

สำหรับโมเสส แก่นกลางอย่างยิ่งแห่งพันธกิจของท่านคือการสถาปนาความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญากับชนชาติที่ทรงเลือกสรรไว้ และโมเสสก็สืบทอดหมายสำคัญของพันธสัญญานั้น สำหรับอัสซาห์

หลักการนั้นคือหลักสำคัญแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของพระราชบัญญัติของพระเจ้า

ซึ่งได้ปรากฏเป็นรูปธรรมอยู่ในหีบพันธสัญญา สำหรับมารธาและมารีย์

สิ่งนั้นคือศูนย์กลางอย่างแท้จริงแห่งพันธกิจของพระคริสต์ ซึ่งเริ่มต้นด้วยพิธีบัพติศมาของพระองค์

และสิ้นสุดลงด้วยการสิ้นพระชนม์ การฝัง และการเป็นขึ้นจากตายของพระองค์

ดังที่ได้เป็นแบบเล็งล่วงหน้าไว้ในการเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์ ความผิดหวังครั้งแรกในปี 1843

เกิดขึ้นเนื่องจากความผิดพลาดในตัวเลขบางตัวบนแผนภูมิ ซึ่งเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของฮาบากุก

ความผิดพลาดนั้นเกี่ยวข้องกับหลักการสำคัญสูงสุดของขบวนการของมิลเลอร์—หลักวันแทนปี

“ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด” เป็นตัวแทนของขบวนการแอ็ดเวนตระหว่างปี 1840 ถึง 1844

แต่ภายในขบวนการนั้นมีประวัติศาสตร์ของช่วงปี 1843 ถึง 1844 ซึ่งเริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยความผิดหวัง

จึงประทับลายพระนามแห่งอัลฟาและโอเมกาบนประวัติศาสตร์นั้น

และประวัติศาสตร์นั้นเองคือประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์ที่พระเยซูและเอลเลน

ไวท์ซีให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่คนชอบธรรมทั้งหลายเฝ้าปรารถนาที่จะได้เห็นมาโดยตลอด

แนวทางนั้น ได้แก่ โมเสส ดาวิด พระคริสต์ และพวกมิลเลอร์ไรต์ สอนว่า

เมื่ออุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นเกิดซ้ำขึ้นอีกครั้งหนึ่งในวาระสุดท้ายของโลก จะมีการเสริมฤทธิ์เดช

มิใช่แก่ชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง แต่แก่ชาวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ซึ่งต่อจากนั้นจะตามมาด้วยความผิดหวัง อันเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการรอคอยยืดเยื้อ

เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เหตุการณ์นั้นได้ยืนยันหลักเกณฑ์คำพยากรณ์สำคัญของเหล่ามิลเลอร์ไรต์

และความผิดหวังครั้งแรกของพวกเขาจะเชื่อมโยงอย่างจำเพาะกับหลักเกณฑ์นั้น

เมื่อความผิดหวังนั้นและช่วงเวลาแห่งการรอคอยสิ้นสุดลง ณ Midnight Cry

ชาวสารนั้นก็จะสัมพันธ์กับหลักการหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปีเช่นกัน

เช่นเดียวกับการระบุว่าพระคริสต์จะเสด็จมาในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 หมายความว่าทั้งสี่ระหว่างปี 1840 ถึง

1844 ล้วนเกี่ยวข้องกับหลักการหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี

ชาวยิวได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาฝากแห่งพระราชบัญญัติของพระเจ้า

และประเด็นที่เป็นภาพแทนอยู่ในสายของโมเสสก็คือพระราชบัญญัติของพระเจ้าและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

ในประวัติของดาวิดก็เป็นพระราชบัญญัติของพระเจ้าอีกครั้ง

ในประวัติของพระคริสต์ก็เป็นพระราชบัญญัติของพระเจ้า เพราะว่าหากไม่มีการหลั่งพระโลหิต

ก็ย่อมไม่มีการอภัยบาปซึ่งพระราชบัญญัติของพระเจ้าได้ทรงสำแดงให้คนบาปรู้

แต่ลัทธิแอ็ดเวนติสม์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาฝากไม่เพียงแต่พระราชบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น

หากรวมทั้งพระวจนะฝ่ายพยากรณ์ด้วย

ฉะนั้น แก่นเรื่องในสายประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์ก็คือกฎเกณฑ์แห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า

เมื่อถึงปลายยุคแห่งแอ็ดเวนติสม์ ก็จะเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ในการตีความคำพยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง แต่ตั้งแต่ปี

1844 เป็นต้นมา เวลาตามคำพยากรณ์จะไม่นำมาประยุกต์ใช้อีกต่อไป

กฎเกณฑ์ในวาระสุดท้ายนั้นตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า อัลฟาและโอเมกาแสดงให้เห็นวาระสุดท้ายจากปฐมกาล.

เมื่ออำนาจสูงสุดของออตโตมันสิ้นสุดลง อันเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวิบัติประการที่สอง ซึ่งเป็นภาพแทนกิจกรรมเชิงพยากรณ์ของศาสนาอิสลาม คำพยากรณ์เรื่องสามร้อยเก้าสิบเอ็ดปีและสิบห้าวันในวิวรณ์ 9:15 ก็ได้สำเร็จครบถ้วน และ “หลักการที่ถือว่าวันหนึ่งเท่ากับหนึ่งปี” ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญแห่งงานของมิลเลอร์ ก็ได้รับการยืนยัน.

เมื่อศาสนาอิสลามโจมตีในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

การมาถึงของวิบัติประการที่สามอันเป็นการสำเร็จตามวิวรณ์ 8:13 ก็ได้สำเร็จ

และหลักการซึ่งเป็นหัวใจสำคัญยิ่งของงานของ Future for America ก็ได้รับการยืนยัน; หลักการนั้น

หากกล่าวอย่างเรียบง่าย ก็คือการชำระของประวัติศาสตร์

คำพยากรณ์เรื่องแดรแห่งวิบัติที่เป็นตัวแทนของศาสนาอิสลามได้รับการยืนยัน

เมื่อทั้งทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบในปี 1840 และทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดในปี 2001 ได้สำเร็จ

ประวัติศาสตร์ได้ชำระ สิ่งที่ยังคาดหมายต่อไปก็คือความผิดหวัง

ความผิดหวังนั้นจะนำเข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการรอคอย

ความผิดหวังนั้นจะบั่นทอนกำลังใจและทำให้บรรดาผู้ที่มีส่วนร่วมในงานนี้กระจัดกระจาย

ความผิดหวังนั้นจะเกิดขึ้นโดยการละเลยกฎพื้นฐานข้อหนึ่งของคำพยากรณ์

อันที่จริงคือกฎหลักของคำพยากรณ์ซึ่งได้ถูกวางไว้ตั้งแต่เริ่มต้นของขบวนการแอ็ดเวนติสต์

การเสริมอำนาจเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 มีความเกี่ยวข้องกับอิสลาม และความผิดหวังของวันที่ 18

กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับอิสลาม เราได้รับแจ้งว่า สิ่งที่ทำให้ชาวมุสลิม

สโนว์และผู้อื่นภายหลังจากนั้นสามารถตระหนักถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้ ก็คือองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรง

ยกพระหัตถ์ของพระองค์ออกจากความผิดพลาดบางประการในตัวเลขบนแผนภูมิปี 1843

แล้วสโนว์และพวกมิลเลอร์ไรต์ก็เห็นว่า

หลักฐานชุดเดียวกันซึ่งได้นำพวกเขาให้ทำนายว่าคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีจะสำเร็จในปี ค.ศ. 1843 นั้น

บัดนี้ได้รับการตระหนักว่าเป็นหลักฐานชุดเดียวกันนั่นเองที่ทำให้พวกเขาสามารถระบุวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.

1844 ได้

“พระเยซูและบริวารแห่งสวรรค์ทั้งสิ้นทอดพระเนตรดูผู้ที่ได้เฝ้าคอยจะได้เห็นพระองค์

ผู้ซึ่งจิตวิญญาณของพวกเขารักกัน ด้วยความสงสารและความรักอันลึกซึ้ง

เหล่าทูตสวรรค์กำลังโอบอุ้มอยู่รอบพวกเขา เพื่อคำจูนพวกเขาไว้ในโมงยามแห่งการทดลองของตน

ส่วนบรรดาผู้ที่ได้ละเลยไม่ยอมรับข่าวสารจากสวรรค์นั้น ถูกปล่อยไว้ในความมืด

และพระพิโรธของพระเจ้าก็พลุ่งขึ้นต่อพวกเขา

เพราะเขาทั้งหลายไม่ยอมรับความสว่างซึ่งพระองค์ได้ทรงส่งมาจากสวรรค์แก่พวกเขา

คนเหล่านั้นที่สัสดีข้อแต่ผิดหวัง และไม่อาจเข้าใจได้ว่าเหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนจึงมิได้เสด็จมา

มิได้ถูกปล่อยไว้ในความมืด อีกครั้งหนึ่งพวกเขาถูกนำกลับไปยังพระคัมภีร์ของตน

เพื่อค้นคว้าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าถูกยกออกจากตัวเลขทั้งหลาย

และความผิดพลาดนั้นก็ได้รับการอธิบาย พวกเขาเห็นว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์นั้นทอดยาวไปถึงปี

1844 และหลักฐานเดียวกันซึ่งพวกเขาเคยนำเสนอเพื่อแสดงว่าช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์สิ้นสุดลงในปี

1843 นั้น กลับพิสูจน์ว่ามันจะสิ้นสุดลงในปี 1844

ความสว่างจากพระวามะของพระเจ้าส่องมายังฐานะของพวกเขา

และพวกเขาก็ค้นพบช่วงเวลาแห่งการรอคอย—‘Though it [the vision] tarry, wait for it.’

ด้วยความรักที่พวกเขามีต่อการเสด็จมาโดยฉับพลันของพระคริสต์ พวกเขาได้มองข้ามการล่าช้าของนิมิต

ซึ่งถูกกำหนดไว้เพื่อสำแดงผู้ที่เฝ้าคอยอย่างแท้จริง อีกครั้งหนึ่งพวกเขามีจุดแห่งเวลา กระนั้น

ข้าพเจ้าได้เห็นว่าคุณเป็นอันมากในหมู่พวกเขาไม่อาจฟื้นคืนเหนือความผิดหวังอันหนักหน่วงของตน เพื่อ

จะมีความกระตือรือร้นและกำลังใจในระดับเดียวกับที่เคยเป็นลักษณะเด่นแห่งความเชื่อของพวกเขาในปี

1843” Early Writings, 236, 237.

เราควรคาดหมายว่าหลักฐานซึ่งนำไปสู่การพยากรณ์ว่าอิสลามจะโจมตีสหรัฐอเมริกาในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 จะยืนยันว่า เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง อิสลามคือการพิพากษาที่ถูกนำมาต่อสู้กับสหรัฐอเมริกา โดยที่องค์ประกอบด้านเวลาไม่ได้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นอีกต่อไป

หลักหมุดสำคัญสี่ประการในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ ค.ศ. 1840 จนถึง ค.ศ. 1844

หลักหมุดทุกประการเกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้กฎหลักของมิลเลอร์—หลักการหนึ่งวันแทนหนึ่งปี

หมุดหมายหลักสี่ประการในประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 2001 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ วันที่ 11 กันยายน 2001 คืออิสลาม คำพยากรณ์ที่ไม่สำเร็จของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 ก็เกี่ยวกับอิสลาม

หมุดหมายทุกประการสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้กฎหลักของ Future for America—คือการชะลอของประวัติศาสตร์ “ฟาร์องท์เจ็ด”

เป็นตัวแทนของเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งจะถูกเปิดเผยตามลำดับของมัน หมุดหมายแรกในสี่ประการคือวันที่ 11 กันยายน 2001 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการโจมตีสหรัฐอเมริกาโดยอิสลาม

อันเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ของวิบัติประการที่สาม หมุดหมายสุดท้าย

ซึ่งเป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ในประวัติศาสตร์ของเรา จะต้องเกี่ยวกับอิสลาม

เพราะอัลฟาและโอเมกาทรงสว่างวาระสุดท้ายจากเบื้องต้นเสมอ และอัลฟาและโอเมกาทรงเป็นผู้ที่ได้ทรงผนึก “ฟาร์องท์เจ็ด” ไว้สำหรับประวัติศาสตร์นี้โดยเฉพาะ

อิสลามจะโจมตีสหรัฐอเมริกาในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

นี่เป็นหนึ่งในสามองค์ประกอบหลักของการเปิดผนึกฟาร์องท์เจ็ด ซึ่งบัดนี้กำลังถูกเปิดเผยออกมา

เมื่อโมเสสประกาศข่าวสารซึ่งเป็นแบบอย่างของเสียงร้องเที่ยงคืนในแนวประวัติศาสตร์ของเขาแล้ว

ความเคลื่อนไหวช่วงสุดท้ายก็ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว ภัยพิบัติอันทำลายล้างเหนือธรรมชาติสิบประการ

จนกระทั่งคำพยากรณ์เรื่องบุตรหัวปีสำเร็จลง ก่อให้เกิดเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนในอียิปต์

เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม ขึ้นตอนอันรวดเร็วสู่กางเขนก็ได้เริ่มต้นขึ้น เมื่อข่าวสารถูกประกาศแล้ว

ก็ไม่มีการหวนกลับ จากการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม ค.ศ. 1844 ไม่ถึงสองเดือนต่อมา

คำพยากรณ์นั้นก็สำเร็จลง

และพระวาทะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรีสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

สุภาชิตที่พวกเจ้ามีอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ซึ่งกล่าวว่า ‘วันเวลาทั้งหลายก็ยืดยาวออกไป

และนิมิตทุกอย่างก็ลึมเหลว’ นั่นคืออะไร? เหตุฉะนั้นจงบอกพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรีสดังนี้ว่า

เราจะให้สุภาชิตนี้สิ้นไป และเขาทั้งหลายจะไม่ใช้มันเป็นสุภาชิตในอิสราเอลอีกต่อไป

แต่จงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘วันเวลานั้นอยู่ใกล้แล้ว และความสำเร็จผลของนิมิตทุกอย่างก็อยู่ใกล้แล้ว’

เพราะว่าจะไม่มีนิมิตดวงใดอีก หรือการทํานายประจบสอพลอใด ๆ ภายในวงศํวานอิสราเอล

เพราะเราคือพระยาห์เวห์ เราจะกล่าว และถ้อยคำที่เราจะกล่าวนั้นจะสำเร็จ จะไม่ยืดยาวออกไปอีกต่อไป

เพราะในสมัยของพวกเจ้า โอ วงศํวานที่กบฏเอ๋ย เราจะกล่าวถ้อยคำนั้นและจะกระทำให้สำเร็จ”

พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรีสดังนี้ และพระวาทะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีก ตรีสว่า

“บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด คนในวงศํวานอิสราเอลกล่าวว่า

‘นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันเวลาที่ยังมาอีกนาน และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ห่างไกล’

เหตุฉะนั้นจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรีสดังนี้ว่า จะไม่มีถ้อยคำใด ๆ

ของเราถูกยืดยาวออกไปอีกต่อไป แต่ถ้อยคำที่เราได้กล่าวแล้วนั้นจะสำเร็จ” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรีสดังนี้

เอเสเคียล 12:21–28